

ROMÂNIA TRIBUNALUL xxxxxxxx

- SECȚIA CIVILĂ **SENTINȚA CIVILA nr. 620 F**

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul compus din:

Președinte - xxxxxxxx

Grefier- xxxxxxxx

Pe rol, soluționarea cauzei în contencios administrativ privind pe reclamanta **SC xxxx SRL SLOBOZIA** în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALA FINANȚELOR PUBLICE xxxxx-ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA** având ca obiect *anulare act de control taxe și impozite*.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reprezentantul reclamantei, av. xxx, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsind pârâta.

Procedura fiind legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată că s-au primit relațiile solicitate de instanță, după care;

Reprezentantul reclamantei, av. xxxx, nu mai are alte cereri de formulat.

Tribunalul ia act și în raport de obiectul cererii, înscrisurile depuse la dosar se consideră lămurit, constată cercetarea judecătorească încheiată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei, av. xxxx solicită admiterea cererii și anularea actelor administrative atacate. Din probatoriul administrat în cauză rezultă că la momentul derulării relațiilor comerciale cu SC xxxx SRL reclamanta nu avea cunoștință de faptul că această societate este în insolvență. Această inducere în eroare a funcționat și la nivelul inspectorilor fiscali care nu cunoșteau acest aspect nici la controlul anterior.

Arată că la nivelul organului de control există posibilitatea verificării încrucișate între cele două societăți comerciale, ambele obligate sa depună decont TVA. În momentul efectuării controlului, inspectorii fiscali aveau obligația să se pregătească și să se sesizeze că SC xxxxxx SRL nu a depus deconturile TVA lunare, deși era vorba de o faptă penală sau cel puțin un motiv de rea-credință din partea acesteia. Coroborat cu faptul că nu au inserat în denumirea societății mențiunea că se află în insolvență, toate aceste aspecte au fost de natură să ducă în eroare pe administratorul reclamantei.

Mai arată că din documentele puse la dispoziție de lichidator nu rezultă că SC xxxxxx SRL nu și-ar fi plătit TVA-ul la stat, deci există un dubiu asupra constatărilor organului de control.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. xxx/xx/xxxx din xx.xx.xxxx, reclamanta SC xxxxxx SRL cu sediul în xxxx, str. xxxx nr. xx, jud. xxxxx a chemat în judecată pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxxxx - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA cu sediul în

xxxxxx, str.xxxxx nr. xx jud. xxxxx pentru ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța să se dispună anularea Raportului de inspecție fiscală parțială nr. zzz/xx.xx.xxxx și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxx - A.I.F. cu exonerarea reclamantei de la plata sumelor stabilite în sarcina sa cu titlul de obligații fiscale suplimentare, defalcate astfel : xxxxx lei reprezentând TVA suplimentară și xxxxx constând în majorări de întârziere TVA

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că în urma efectuării unui control fiscal în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx de către inspectori din cadrul DGFP xxxxx - AIF, a fost emisă Decizia de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată pentru societatea reclamantă, reprezentând : TVA în cuantum de xxxxx lei, majorări de întârziere în cuantum de xxxxxx lei.

Decizia de impunere a fost motivată de inspectorii fiscali, pe considerentul că SC xxxxxxxx SRL. în derularea obiectului de activitate, a desfășurat activități comerciale cu SC xxxxxxxx SRL cu sediul în loc. xxxxx jud. xxxxxi, în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx supuse regimului de simplificare (taxare inversa), potrivit prev. art. 160, alin.2 lit. b din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare.

Reclamanta arată că. într-adevăr societatea a colaborat cu SC xxxx SRL, societatea reclamantă fiind beneficiar (cumpărător) al unor mărfuri furnizate de aceasta, însă pentru operațiunile comerciale vânzătoarea (furnizorul) SC xxxxx SRL a emis facturi fiscale a căror contravaloare a fost achitată integral de societate, astfel încât li se impută de către organele fiscale faptul că, deoarece SC xx.xx.xxxx SRL era supusă procedurii insolvenței, facturile fiscale emise de către aceasta nepurtând mențiunile : „societate în insolvență, in insolvency, en procedure collective", astfel cum impune Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, fiind încălcate dispozițiile art. 45 din Legea nr. 85/2006 și disp. art. 160 alin.3 din Legea nr. 571/2003 modificată și completată.

Reclamanta arată că. deși societatea a achitat integral facturile emise de furnizor, inclusiv valoarea TVA menționată în acestea, conform dispozițiilor legale, prin măsura stabilită prin Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx s-ar ajunge la situația dublei taxări, aspect nelegal, de natură a diminua în mod nejustificat patrimoniul societății reclamante.

Totodată se arată de către reclamantă că în mod eronat organele de inspecție fiscală au respins contestația promovată refuzând să observe că bunurile facturate de societate ar fi exceptate de la aplicarea măsurilor de simplificare conform art 160 alin2lit b ,teza a II a din Lg nr. 571/2003,deoarece bunurile ce au fost cumpărate fiind vândute cu amănuntul.

În dovedire, s-a solicitat proba cu înscrisuri,interogatoriu și expertiză contabilă.

În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe disp. Legii nr. 554/2004, OG nr, 92/2003 și Legii nr. 571/2003.

În conformitate cu dispozițiile art 132 alin I C.pr.civ reclamanta prin cererea precizatoare a învederat instanței că solicită pe această cale și anularea Deciziei nr.xx/xx.xx.xxxx emisă de DGFP -Biroul soluționare contestații prin care i-a fost respinsă contestația promovată împotriva decizie de impunere In temeiul art. 115 și urm. Cod procedură civilă pârâtele D.G.F.P. xxxx și A.I.F. xxxxx a formulat întâmpinare, solicitând, pe această cale, respingerea ca nefondată a contestației promovată de reclamanta SC xxxxx SRL xxxxxx și menținerea, ca legale și temeinice, a actelor administrativ fiscale ce au fost întocmite în urma controlului efectuat de inspectorii fiscali la această societate.

Pârâtele consideră ca SC xxxxxx SRL xxxxxx avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, adică la data emiterii facturii, având în vedere că partenerul său de afaceri intrase în procedura insolvenței.

Pentru faptul că reclamanta a înregistrat valoarea TVA numai ca taxă deductibilă, diminuând astfel taxa pe valoare adăugată de plată, fără să înregistreze concomitent și taxa colectată la momentul exigibilității operațiunii, de la această dată, organele deinspecție fiscală au calculat în mod corect și legal majorări de întârziere în sumă de xxxx lei

Pârâta mai arată că în prezenta cauză ,societății reclamantei nu îi sunt aplicabile dispozițiile art 160 alin2lit b ,teza a II a din Lg nr. 571/2003

In drept, se invocă disp. art. 160 alin.2 Htb, alin.3 și alin.5, art. 134 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare , pct.82 alin.6 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Au fost depuse de pârâtă toate înscrisurile ce au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx și a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx din xx.xx.xxxx

In cauză au fost administrate proba cu înscrisuri și expertiza contabilă de specialitate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele :

In urma efectuării unui control fiscal în perioada xx.xx.xxxx- xx.xx.xxxx de către inspectorii din cadrul DGFP xxxxx - AIF. a fost emisă Decizia de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată pentru societatea reclamantă, reprezentând : TVA în cuantum de xxxxx lei, majorări de întârziere în cuantum de xxxx lei Decizia de impunere a fost motivată de inspectorii fiscali, pe considerentul că SC xxxxx SRL, în derularea obiectului de activitate, a desfășurat activități comerciale cu SC xxxxx SRL cu sediul în loc. xxxx jud. xxxx, în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, supuse regimului de simplificare (taxare inversă), potrivit prev. art. 160, alin.2 lit, b din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare .

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat contestație, care a fost respinsă de D.G.F.P. xxxxxx prin Decizia nr. xx/xx.xx.xxxx.

Tribunalul reține faptul că societatea reclamantă contestă suma de xxxxx lei stabilită suplimentar de plată în contul TVA împreună cu majorările de

întârziere, invocând o serie de aspecte, respectiv :

Societatea susține că a respectat întotdeauna prevederile legale și toate operațiunile comerciale au fost făcute cu bună credință, fără a avea nici un moment idei de a prejudicia în vreun fel, bugetul de stat.

De asemenea, SC xxxxxx SRL face referire la achizițiile pe care le-a efectuat de la SC xxxxx SRL în xxxxx, jud. xxxx în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx , care au fost tratate fiscal în această manieră și care din punctul său de vedere au fost achiziționate cu amănuntul, fiind vândute în această manieră

Mai întâi de toate, susține că era normal ca facturile despre care se face referire în anexa nr. 8.1. din Raportul de inspecție fiscală întocmit, să fie verificate la societatea emitentă și a se vedea că SC xxxxxx SRL a înregistrat aceste facturi în jurnalele de vânzări TVA și în deconturile de TVA lunare iar SC xxxxxxxx SRL a dedus în mod corect TVA din aceste facturi.

În al doilea rând, organul de inspecție fiscală face mențiunea în Raportul de inspecție fiscală parțială nr.xxx/xx.xx.xxxx și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.xxx/xx.xx.xxxx despre dispozițiile art. 160, alin.2 lit. b din Legea nr. 571/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare, care ar fi fost încălcate de societate.

Societatea reclamantă consideră că organul fiscal a interpretat eronat acest articol pentru care legiuitorul, în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, la punctul 82 prevede : „În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru operațiunile prevăzute la art. 160 alin.2 din Codul fiscal nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426=4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări". Astfel, dacă există certitudinea că emitentul facturilor în cauză a procedat și ia înregistrarea TVA aferenta ca măsură simplificată, era normal ca la beneficiar organul fiscal să dispună corectarea TVA conform celor de mai sus, fără a mai fi calculate majorări de întârziere și dobânzi.

Punctul de vedere al părâtei, exprimat în Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/xx.xx.xxxx și concretizat în Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Ialomița prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei anumite obligații fiscale suplimentare a fost în sensul că această societate ar fi încălcat prevederile art. 160 alin.3 și alin.5 din Legea nr. 571/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și cele ale pct.82 alin.6 din HG nr. 44/2004 actualizată privind aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În cauză, a fost admisă de către instanță proba cu expertiză contabilă propusă de către reclamanta, care a avut următoarele obiective :

- dacă au fost declarate de SC xxxxx SRL prin Declarația nr. 394 depusă în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, operațiunile derulate cu SC xxxxx SRL și, în caz afirmativ dacă au fost constatate prin actele de control anterioare celor

contestate, neconcordanțe între înregistrările celor două societăți;

- dacă erau reprezentanții SC xxxxx SRL obligați să precizeze pe facturi faptul că societatea se afla în insolvență;

- dacă facturile emise de SC xxxxxxx SRL către societatea reclamantă au fost înregistrate în totalitate în evidențele contabile ale acestei societăți și dacă a fost inserată în facturi și colectată TVA de către reprezentanții SC xxxxx SRL;

- dacă suma cu titlul de TVA, colectată din vânzările efectuate de SC xxxxxxx către societatea reclamantă figurează ca datorie la bugetul de stat în tabelul creanțelor din dosarul de faliment al acestei societăți;

- ținând cont de destinația bunurilor cumpărate de SC xxxxx SRL de la SC xxxxxxx SRL, să se precizeze dacă ele au făcut obiectul vânzării cu amănuntul sau cu ridicata.

Concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză au fost în sensul că SC xxxxxxx SRL, societate cu care reclamanta a avut relații comerciale, în perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx era în procedura generală a insolvenței Societatea, ca furnizor de servicii, avea obligația de înscriere în facturile fiscale emise pentru livrările de bunuri, mențiunea „taxare inversă” fără a înscrie taxa aferentă iar beneficiarul să înscrie taxa aferentă atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

Prin plata obligațiilor fiscale suplimentare în sarcina reclamantei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxx/xx.xx.xxxx, s-ar ajunge în situația ca reclamanta SC xxxxxxx SRL să efectueze o plată dublă. De asemenea expertul a considerat că față de înscrisurile înaintate la dosar că reclamanta fiind un comerciant care cumpără bunuri pentru activitatea sa profesională, în scopul realizării de venituri.

Instanța, în raport de evidența contabilă a SC xxxxx SRL a constatat că bunurile cumpărate de la SC xxxxx srl au fost utilizate pentru executarea de prestări servicii la terți și pentru executarea unei imobilizări în curs (construcție - spațiu comercial).

În atare situație, bunurile achiziționate au fost utilizate pentru obținerea de venituri din prestări servicii de construcții cât și pentru construirea unui spațiu comercial în care se vor desfășura activități în scopul obținerii de venituri, conform obiectului de activitate al reclamantei. În consecință, ținând cont de destinația bunurilor cumpărate de SC xxxxx SRL de la SC xxxxx SRL, acestea au făcut obiectul unor vânzări cu ridicata, la aceeași concluzie ajungând și expertul desemnat în cauză.

Împotriva acestui raport de expertiză, pârâta D.G.F.P. xxxxx formulat obiecțiuni pe care instanța le-a considerat a fi apărări de fond, fiind reiterate practic concluziile raportului de inspecție fiscală ce a fost întocmit în cauză, apărări ce au fost avute în vedere în ansamblul probator ce a fost administrat în cauză de ambele părți.

Problema de drept ce trebuie tranșată în prezenta cauză este aceea dacă reclamanta a încălcat sau nu dispozițiile art. 160 alin.2 lit.b, alin.3 și alin.5 din

Legea nr. 571/2003 republicată și modificată și cu completările ulterioare prin raportare la prevederile pct.82 alin.6 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, care incumbă în sarcina reclamantei, obligația de a înregistra atât valoarea TVA ca taxă deductibilă din facturile emise în perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, emise în baza relațiilor comerciale cu SC xxxxx SRL, cât și valoarea TVA, ca taxă colectată.

Totodată trebuie lămurit și dacă societății reclamante îi sunt aplicabile sau nu dispozițiile art 160 alin 2, lit b, teza a doua a din Lg 571/2003 care dispune că bunurile livrate în cadrul comerțului cu amănuntul ar fi supuse măsurilor de simplificare

Instanța, în raport de probatoriul ce a fost administrat în cauză coroborat cu dispozițiile legale susmenționate, apreciază că acțiunea reclamantei SC xxxxxx SRL este nefondată, motiv pentru care o va respinge, înlăturând totodată și parte din susținerile expertului exprimată în raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză.

În luarea acestei hotărâri, instanța are în vedere următoarele argumente juridice :

În cauza de față, instanța consideră că sunt aplicabile prevederile art. 160 alin.2 lit.b, alin.3 și alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și pct. 82 alin.6 din HG nr. 44/2004, actualizată, privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„art. 160 : (2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul;

(3) Pe facturile emise pentru livrări de bunuri prevăzute la alin.2 furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea „taxare inversă”, fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat „taxare inversă” în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează în alin.2, beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin.3”.

Din contextul prevederilor legale mai sus citate instanța reține că se aplică măsurile de simplificare pentru bunurile sau serviciile livrate ori prestate de către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, beneficiarii fiind obligați să evidențieze taxa atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă.

Totodată, din analiza Referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr.xxxxxx/xx.xx.xxxx instanța reține că pentru furnizorul SC xx.xx.xxxx SRL a fost deschisă procedura insolvenței din data de xx.xx.xxxx, iar pentru facturile emise de această societate trebuiau să fie supuse regimului de simplificare. În acest context, beneficiarul SC xxxxxx SRL, în mod nelegal nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile legale.

Din verificările efectuate în baza de date ANAF cât și a O.N.R.C., instanța a constatat că partenerul de afaceri al SC xxxxxx SRL Slobozia, respectiv SC xxxxx SRL xxxxx a fost radiată din data de xx.xx.xxxx.

Referitor la pct. 82 alin.8 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, invocat de reclamantă în apărarea solicitărilor sale, acesta se referă la măsurile care se aplicau cu ocazia verificărilor efectuate de" inspecția fiscală, în momentul când are loc constatarea, acesta fiind aplicabil până la data de xx.xx.xxxx.

În cazul de față, constatarea de către organele de inspecție fiscală a faptului că societatea nu și-a înregistrat concomitent taxa, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, a avut loc în data de xx.xx.xxxx, când își găseau aplicarea prevederile pct. 82 alin.6 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu aplicabilitate de la xx.xx.xxxx, care statuează că : „în cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere."

Se constată că, în cadrul inspecției fiscale care a avut loc în luna xx.xx.xxxx organele de control, în mod corect au avut în vedere faptul că SC xxxxxxxx SRL în calitate de beneficiar al bunurilor livrate de o societate pentru care s-a deschis procedura de insolvență avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

Instanța reține că, în ceea ce privește furnizorul SC xxxxxx SRL organele de inspecție fiscală, la data efectuării verificării, nu aveau cum să îl oblige la efectuarea corecțiilor conform prevederilor legale menționate mai sus, dat fiind faptul că această societate a încetat să mai existe, deci nu mai avea calitatea de contribuabil și nu mai putea constitui obiect al inspecției fiscale, obligația susmenționată îi incumba doar reclamantei, în virtutea prevederilor art.160 alin.5 din Legea nr. 571/2003.

Pentru considerentele susmenționate instanța nu poate primi apărările reclamantei, că obligația impusă de prev. art. 160 alin.2 lit. b, atin.3 din Legea nr. 571/2003 ar reveni doar societății partenere SC xxxxx SRL, cu care ar fi avut relații comerciale, deoarece, după cum s-a menționat mai sus,

dispozițiile alin. 5 al art. 160 din Legea nr. 571/2003 impun că această obligație de a înscrie taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă îi revenea și beneficiarului deopotrivă, în speță reclamantei.

Mai mult decât atât, nu este pertinentă nici apărarea că prin impunerea în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare de plată reținute în decizia de impunere și contestate prin prezenta s-ar ajunge la situația unei duble taxări deoarece textul de lege stabilește responsabilitatea respectării acestor dispoziții atât în sarcina beneficiarului cât și a furnizorului/prestatorului, chiar și în lipsa de diligență a acestuia din urmă, care nu a adus la cunoștința partenerului de afaceri că a intrat în procedura insolvenței și nu a menționat „taxare inversă” în facturile emise pentru bunurile vândute, argumente juridice care conduc la ideea ca și concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză sunt eronate, motiv pentru care vor fi înlăturate, pentru cele sus precizate.

În consecință, instanța constată ca SC xxxxxx SRL avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, adică la data emiterii facturii.

Ținând cont de destinația bunurilor cumpărate de SC xxxxxx SRL de la SC xxxxxx SRL, având în vedere și dispozițiile art 4 din OG nr.99/200 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață care definesc noțiunile de „consumator”, „comerț cu ridicata”, „comerț cu amănuntul”, instanța apreciază că aceste bunuri cumpărate de reclamantă au făcut obiectul unor vânzări cu ridicata, ele fiind utilizate pentru executarea de prestări servicii la terți și pentru finalizarea unor imobile în construcție, deci utilizate pentru obținerea de venituri, conform obiectului de activitate al reclamantei.

Pentru faptul că reclamanta a înregistrat valoarea TVA doar ca taxă deductibilă, diminuând astfel taxa pe valoarea adăugată de plată, fără să înregistreze concomitent și taxa colectată la momentul exigibilității operațiunii, de la această dată. conf, art. 134² din Legea nr. 571/2003 organele de inspecție fiscală au calculat în mod corect și legal majorări de întârziere în sumă de xxxxx lei.

În concluzie, tribunalul va respinge acțiunea formulată de reclamantă, menținând actele administrativ fiscale întocmite în cauză, ca legale și temeinice.

Văzând și disp. art. 20 alin. I din Legea nr. 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea formulată de reclamanta **SC xxxxxx SRL** cu sediul în xxxxx, str xxxxi, nr. xx jud. xxxxx în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx -ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA**, cu sediul în xxxxx, str. xxxxx nr. Xx jud. xxxxx, ca nefondată.

Cu recurs în xxzile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE, Judecător